

Határtalanul! program
Beszámoló a Felvidéken töltött három napról

2025.05.16

Péntek reggel a hetedik évfolyam fáradtan, de annál izgatottabban várakozott az iskola előtt. A buszok már ott vártak, bepakoltunk, elbúcsúztunk a szüleinktől és útra keltünk. A hosszú buszút után megkönnyebbülten pillantottuk meg a pozsonyi várat, ám első állomásunk a Szent Márton dóm volt. Itt megcsodáltunk egy barokk stílusú, szobrot amely Szt. Márton híres jelenetét eleveníti fel. Ezután megmásztuk a várat és gyönyörködtünk Pozsony városában a magasból, a barokk kertbe is bementünk ahol készítettünk egy csoportképet. Itt megismertük Szt. Erzsébet életét és legendáját, valamint csináltunk egy képet az őt ábrázoló szobor mellett. Majd a belvárosban megtekintettük a pozsonyi diéta egykori székhelyét és tovább sétálva áthaladtunk a Szt. Mihály kapu alatt. Szemügyre vettük a főtéren a primás palotát amit nagy örömünkre 40 perc szabad idő követett. A csoportok túlnyomó részt a Meki és a Starbucks-ot vették célba ám néhányan szuvenírboltokba is betértek. Ezt követően visszazálltunk a buszokra, s miután Gergő bácsi megtalálta az elveszett kabátot, tovább indultunk Csallóközcsütörtökre. Itt nagyon szíves fogadtatásban részesültünk, a 8. évfolyam néhány diákja körbevezetett minket az iskola épületében, amíg a többiek a kertben játszottak. A játék után mindenki felfrissülten szállt vissza a buszra. Ezúttal a Zobor-hegy lábához érkeztünk, ahonnan a szűk utcák miatt gyalog kellett tovább indulnunk az emlékmű felé. Amikor a túra kezdetét vette, csak akkor döbrentünk rá hogy mire vállalkoztunk. A sziklás ösvény meredeken vezetett felfelé ezzel kicsit sem megkönnyítve a dolgunk s az Árpi bácsit követők még a hegy legtetéjéről is körül nézhetek. A kimerítő séta után jól esett megpihenni az emlékműnél. Egy újabb csoportkép után leereszkedtünk a hegyről. Esett egy kis eső, de mindenki épségben leért. Majd aznap utoljára buszra pattantunk és meg sem álltunk a szállásig. Ott gyorsan megvacsoráztunk aztán mindenki lefeküdt.

05.17.

Egy kicsit nehéz felkelés és egy finom svédasztalos reggeli után útnak indultunk a garamszentbenedeki apátság felé. Mikor kiszálltunk a buszból gyönyörű kilátás tárult elénk, ugyanis az apátság falai csodaszép búraként magasodtak felénk. Zsolti bácsi megismertette velünk az apátság múltját és ezután bementünk a templomba. Azonnal lélegzetelállító látvány fogadott minket. A szürkületben az épület színes üvegablakain beáradó kicsinyke fény bevilágította az egész helyiséget és csodálattal néztünk körbe magunk körül. Ezután lehetőségünk volt megnézni a Szent Vér ereklyét. Miután ezt is jól szemügyre vettük továbbindultunk a következő állomásunkra, Selmecebányára. Amikor megérkeztünk elsétáltunk a Kálvária aljáig, majd a tanár urak itt is ismertették velünk a tudnivalókat, majd elindultunk a hosszú és fáradalmas utunkra a Kálváriához ugyanis ez egy hegyen díszelgett, ahová fel kellett mennünk, hogy közelről is

megpillanthassuk. Amikor felértünk, csodálatos látvány tárult elénk és mi elégedetten és fáradtan nézegettük Selmecebánya szépséges városát. Miután kipihentük magunkat visszaindultunk a buszhoz és útközben megismerkedtünk a hegy aljában élő állatokkal. Ezután felszálltunk a buszra ami elvitt minket a temetőbe, ahol az 1848-as szabadságharcban is résztvevő selmeci polgármester sírjánál tehetjük tiszteletünket, majd továbbindultunk, hogy a várost tüzetesebben is megismerjük. A Szentháromság-téren az Aranykisasszony műből halhattunk részleteket néhány lelkes diák felolvasása jóvoltából, valamint Petőfi Sándor és Mikszáth Kálmán ott töltött mindennapjaikról halhattunk pár szót. Ezt követően a selmecebányai akadémiához és egy csodaszép arborétumhoz érkeztünk, ahol megpillanthattuk a Föld legnagyobb tömegű élőlényének, a mamutfenyőnek két példányát.

Az alsóbodoki szállóhelyünkre már fáradtan és álmosan érkeztünk. Így hát gyorsan megvacsoráztunk. Ezt követően pedig egy jól ismert dalt énekelve ringattuk magunkat álomba, mindenki indult a szobájába és alig várta, hogy nyugovóra térjen egy ilyen izgalmas és élményekkel teli nap után.

05.18.

Reggeli után nem kellett messzire utaznunk, aznap Esterházy János életét és munkásságát ismerhettük meg. Két csoportra osztva először két videót néztünk meg és az Esterházy János Emlékmúzeumot is megtekinthettük. Majd Esterházy János és az őt eltemető Paulisz Boldizsár sírját látogattuk meg. A sírok felé épített templomban meghallgattunk egy előadást, aztán közösen énekeltünk.

Elköszöntünk vendéglátóinktól, s a Gróf Ambrózy-Migazzi István által kialakított malonyai arborétumba látogattunk el. Itt megcsodáltuk a kastélyt és a japán kertet. A következő utunk Oroszkára egy katonai múzeumba vezetett ami nagyon érdekes volt. Itt 3 részre oszlottunk s míg a c osztály ebédelt, az a és B osztályt körbe vezették a múzeumban. Aztán mi is ettünk és tovább álltunk a legutolsó állomásunkra a BILLA-ba. Vásárlás után pedig végre haza indultunk. Az Esztergomi bazilika már messziről látszódott és mikor átértünk a Duna magyar részére lelkesen tapsoltunk. Este gurult be a buszunk a sulisuli elé.

Éder Abigél és Papp-Füzfai Fanni

7. B